

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 503/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, odboru kriminálnej polície v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1363/5-OJP-KE-2010, postupu Okresnej prokuratúry Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 20/15/8803 a postupu Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/47/2018 (v súčasnosti Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-4T/47/2018) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 3. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice, odboru kriminálnej polície (ďalej len „policajný orgán“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP-1363/5-OJP-KE-2010, postupom Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 20/15/8803 a postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/47/2018 (v súčasnosti Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-4T/47/2018) (ďalej len „mestský súd“). V napadnutom súdnom konaní navrhuje súdu prikázať konať bez prieťahov. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur a náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Obsahom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že nečinnosťou, neefektívnym a nesústredeným postupom policajného orgánu, okresnej prokuratúry a okresného (v súčasnosti mestského) súdu v ich napadnutých konaniach došlo k porušeniu jeho práv označených v bode 1 tohto uznesenia.

3. Sťažovateľ uviedol, že 12. júla 2010 bolo proti jeho osobe začaté trestné stíhanie, a to pre zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 4 Trestného zákona, ako aj zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona. Uznesením policajného orgánu z 18. júla 2011 bolo sťažovateľovi pre stíhané trestné činy vznesené obvinenie a 29. mája 2018 okresná prokuratúra podala na okresnom súde obžalobu (na okresný súd doručenu 5. júna 2018), a to na sťažovateľa a ďalšie tri osoby, pričom okresný súd v trestnej veci sťažovateľa ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti nevydal ani jedno právoplatné rozhodnutie v merite veci. Dodal, že v jeho veci ide o trestné činy daňového charakteru a spolu s ním boli obžalované ďalšie tri osoby. Namieta, že trestné konanie (prípravné konanie a súdne konanie) nie je právoplatne ukončené. Poukázal na celkovú dobu trvania trestného konania (prípravného aj súdneho) viac ako 11 rokov a 9 mesiacov, a to od vznesenia obvinenia až po podanie ústavnej sťažnosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta primárne neakceptovateľnosť celkovej dĺžky trestného konania (ktoré posudzuje ako celok, teda prípravné konanie aj doterajšie konanie pred súdom). Je toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní aj súd postupujú v jeho veci pomaly, neefektívne, nesústredene a ústavne nonkonformne. V rámci postupu okresnej prokuratúry namieta, že táto podala obžalobu až po uplynutí siedmich rokov od vznesenia obvinenia proti nemu, pričom od skončenia vyšetrovania pritom nedošlo k vykonaniu žiadnych iných úkonov v tejto trestnej veci. Vo vzťahu k postupu orgánov činných v trestnom konaní tiež argumentuje, že ich procesné úkony boli plánované a vykonávané nesystematicky s dlhými časovými odstupmi. Vo vzťahu k postupu súdu poukazuje na to, že 26. apríla 2021 podal sťažnosť na nečinnosť súdu podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku (ktorá bola uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Ntro/1/2021-1947 z 8. júna 2021 zamietnutá, pozn.). Argumentoval tiež tým, že z jeho strany nenastali také okolnosti, ktoré by prispeli k neprimeranej dĺžke napadnutého konania, že bol aktívny. Tiež doplnil, že podľa jeho názoru vec nie je právne ani skutkovo zložitá.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom policajného orgánu, okresnej prokuratúry a okresného súdu (v súčasnosti mestského súdu) v ich napadnutých konaniach.

III.1. K namietanému porušeniu označených práv postupom policajného orgánu a okresnej prokuratúry:

6. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (II. ÚS 287/2021).

7. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti stabilne prezentuje názor, podľa ktorého základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a podľa čl. 38 ods. 2 listiny), ako aj právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ochranu len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu doručená v čase, keď porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade policajným orgánom a okresnou prokuratúrou) trvalo alebo ešte pretrváva.

8. Ako vyplýva z obsahu ústavnej sťažnosti a vyžiadaného spisového materiálu v danej trestnej veci, obžaloba bola okresnou prokuratúrou okresnému súdu doručená 5. júna 2018. Týmto okamihom sa skončilo prípravné konanie a začala sa súdna časť trestného konania. V čase podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (3. mája 2023) sa teda táto trestná vec už takmer 5 rokov nachádzala v štádiu už po podaní obžaloby, v ktorom rozhoduje o ďalšom postupe vo veci samej príslušný súd (v tomto prípade okresný súd, resp. v súčasnosti mestský súd). Podaním obžaloby tak stratili policajný orgán a okresná prokuratúra právomoc rozhodovať v tejto trestnej veci (už nemohli žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania), a tým aj ukončili stav právnej neistoty sťažovateľa ako osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie.

9. Policajný orgán a okresná prokuratúra teda už od tohto momentu (podania obžaloby) nemohli a nemôžu zasiahnuť do ústavou zaručeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže jediným orgánom oprávneným vo veci konať a rozhodovať je v súčasnosti mestský súd. Vykonaním vyšetrovania, spracovaním a predložením návrhu na podanie obžaloby policajným orgánom a doručením obžaloby okresnou prokuratúrou na (v danom čase) okresnému súdu tieto orgány verejnej moci vykonali všetky relevantné úkony smerujúce k nastoleniu právnej istoty sťažovateľa a svoju úlohu v tomto smere riadne splnili (obdobne I. ÚS 34/2024).

10. Ako už bolo uvedené, keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa smerujúca proti postupu policajného orgánu a okresnej prokuratúry bola ústavnému súdu doručená až po uplynutí v zásade 5 rokov od predloženia obžaloby okresnému súdu, s poukazom na podstatu a účel základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K namietanému porušeniu označených práv postupom okresného (mestského) súdu:

11. Vo vzťahu k napadnutému konaniu okresného súdu, resp. v súčasnosti mestského súdu je možné na základe vyžiadaného spisového materiálu skonštatovať, že do dňa predbežného prerokovania tejto ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne ukončené. Od podania (resp. doručenia) obžaloby okresnou prokuratúrou okresnému súdu 5. júna 2018 tak jeho celková doterajšia dĺžka trvania predstavuje 6 rokov a 3 mesiace.

12. Z obsahu súdneho spisu zároveň vyplýva, že vo veci bolo nariadených celkom 22 pojednávanií (na 7. február 2019, 24. apríl 2019, 5. september 2019, 20. november 2019, 19. december 2019, 11. marec 2020, 21. október 2020, 11. február 2021, 7. júl 2021, 10. november 2021, 2. marec 2022, 4. máj 2022, 16. jún 2022, 7. september 2022, 30. november 2022, 22. február 2023, 26. apríl 2023, 26. september 2023, 28. november 2023, 22. február 2024, 7. marec 2024 a 25. apríl 2024).

13. Z nich sa konalo len jedno pojednávanie (19. decembra 2019) a odročených bez prejednávania veci, resp. zrušených bolo zvyšných 21 nariadených pojednávanií (na 7. február 2019, 24. apríl 2019, 5. september 2019, 20. november 2019, 11. marec 2020, 21. október 2020, 11. február 2021, 7. júl 2021, 10. november 2021, 2. marec 2022, 4. máj 2022, 16. jún 2022, 7. september 2022, 30. november 2022, 22. február 2023, 26. apríl 2023, 26. september 2023, 28. november 2023, 22. február 2024, 7. marec 2024 a 25. apríl 2024).

14. K zrušeným, resp. odročeným pojednávaniam je potrebné uviesť, že z dôvodov na strane sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu (prípadne spolu s ním súčasne aj iných obžalovaných) boli odročené/zrušené pojednávania nariadené (na 7. február 2019, 5. september 2019, 21. október 2020, 16. jún 2022, 30. november 2022, 26. september 2023, 22. február 2024 a 25. apríl 2024). Len z dôvodov na strane iných obžalovaných boli zrušené pojednávania nariadené (na 24. apríl 2019, 20. november 2019, 7. júl 2021, 10. november 2021, 4. máj 2022, 7. september 2022, 26. apríl 2023, 28. november 2023 a 7. marec 2024). Kvôli opatreniam v súvislosti s ochorením COVID-19 bolo zrušené pojednávanie nariadené na 11. február 2021. Zároveň z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne boli zrušené pojednávania nariadené (na 2. marec 2022, 16. jún 2022, 22. február 2023 a 22. február 2024).

15. Na základe uvedeného prehľadu je tak možné bez pochybnosti dôjsť k záveru, že tvrdenie sťažovateľa o tom, že sa nijak nepričinil o doterajšiu dĺžku konania, nie je možné akceptovať. Z dôvodov na jeho strane došlo k zrušeniu celkom 8 pojednávanií, čo je v zásade jedna tretina súdom nariadených termínov pojednávanií. V tejto súvislosti zároveň ústavný súd na základe obsahu spisového materiálu k dôvodom, pre ktoré žiadal sťažovateľ alebo jeho advokát o odročenie či zrušenie pojednávanií, považuje za vhodné poukázať na to, že napríklad pri žiadosti o zrušenie pojednávania nariadeného na 7. február 2019 sťažovateľ vyslovil nesúhlas s konaním v jeho neprítomnosti. Zároveň v prípade zrušenia pojednávania nariadeného na 21. október 2020 (keď mal sťažovateľ ešte 2 obhajcov) došlo k zrušeniu jednak z dôvodu, že jeden z obhajcov išiel na kúpeľnú liečbu, a v prípade druhého obhajcu sťažovateľ tomuto odvolal plnomocenstvo práve k dátumu konania pojednávania, teda k 21. októbru 2020. Zároveň v prípade odročeného pojednávania nariadeného na 7. júl 2021 je možné poukázať na to, že to sa nekonalo na návrh obhajcu sťažovateľa s odôvodnením, že nie je prítomná jedna zo spoluobžalovaných osôb (obžalovaná [REDAKOVANÉ]). Z dôvodu (ktorý bol oznámený ako prvý) dovolenky obhajcu sťažovateľa

sa nekonalo pojednávanie nariadené na 16. jún 2022 (a až následne aj z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne), pričom pre práceneschopnosť sťažovateľa a jeho nesúhlas s konaním v jeho neprítomnosti sa nekonalo ani pojednávanie 30. novembra 2022. Aj po podaní tejto ústavnej sťažnosti (v máji 2023) došlo opakovane k odročeniu nariadených pojednávani z dôvodov na strane sťažovateľa (kvôli kolízii s iným pojednávaním sťažovateľa na Špecializovanom trestnom súde sa nekonalo pojednávanie nariadené na 26. september 2023, z dôvodu dovolenky jeho obhajcu bolo odročené pojednávanie nariadené na 22. február 2024 a tiež posledné pojednávanie nariadené na 25. apríl 2024 bolo odročené na neurčito pre žiadosť advokáta sťažovateľa z dôvodu jeho práceneschopnosti).

16. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietahov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporene patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

17. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 550/2020).

18. Odvolávajúc sa na už uvedený priebeh napadnutého súdneho trestného konania, ústavný súd argumentuje, že na prvý pohľad je zaiste možné nadobudnúť dojem, že okresný súd, resp. v súčasnosti mestský súd v napadnutom konaní nepostupoval celkom plynulo, resp. bez akýchkoľvek prietahov. A zaiste je mu možné aj objektívne do istej miery [hlavne s poukazom na opakované zrušenie pojednávani pre práceneschopnosť zákonnej sudkyne 2. marca 2022 a 22. februára 2023 (pričom 16. júna 2022 a 22. februára 2024 došlo k oznámeniu práceneschopnosti zákonnej sudkyne až po tom, čo obhajca sťažovateľa požiadal o odročenie termínu pojednávania)] pričítať podiel na celkovej doterajšej dĺžke konania. Mohol vo veci konať aj o čosi plynulejšie. Avšak nie je možné neprihliadnuť na to, že mnoho pojednávani bolo odročených práve v dôsledku neúčasti obžalovaných (vrátane sťažovateľa) a ich advokátov (vrátane advokáta sťažovateľa). V preskúmvanej veci ide o ekonomickú trestnú činnosť, ktorá je pre náležité objasnenie a vyvodenie trestnej zodpovednosti náročnejšia na dokazovanie. Je preto možné aj vzhľadom na skutočnosť, že trestné konanie je vedené súčasne proti 4 obžalovaným pripustiť aj istú náročnosť jeho vedenia, teda ani v tomto ohľade nie je úplne namieste konštatovanie sťažovateľa o absencii či už právnej, alebo skutkovej zložitosti veci. Preto ústavný súd doterajšiu dobu konania pred okresným, resp. mestským súdom nepovažoval (aj keď už hranične) v okolnostiach veci za ústavne nekonformnú a to primárne s prihliadnutím na už uvedené správanie a postup sťažovateľa v jeho doterajšom priebehu, teda podiel sťažovateľa na predĺžení tohto konania bol značný. Zároveň však ústavný súd dáva mestskému súdu do pozornosti, aby v ďalšom priebehu konania vyvinul zvýšené úsilie na odstránenie právnej neistoty sťažovateľa.

19. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 256/2024). Preto po zohľadnení všetkých už uvedených skutočností v tejto časti ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

20. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu